

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

31.

október 22.

II. János Pál pápa levele a nőkhöz (1995. június 29.)

a Nők IV. Világkonferenciája alkalmából

A Nők IV. Világkonferenciáját 1995 szeptemberében, Pekingben tartották meg, ahol az ENSZ a nők esélyegyenlőségének előmozdítása érdekében a következő **12 kritikus terület** fejlesztését tűzte ki célul: nők és a szegénység, nők és az oktatás és képzés, nők és az egészségügy, a nők sérelmére elkövetett erőszak elleni küzdelem, nők és a fegyveres konfliktusok, nők és a gazdaság, nők a döntéshozatalban, nők a hatalomban, nők emberi jogai, nők és a média, nők és a környezet, gyermeklányok. A tennivalókat egy **Pekingi Cselekvési Platform** nevű dokumentumban határozták meg, amelynek tennivalóit az ENSZ tagállamoknak kötelező jelleggel végre is kell hajtani.

II. János Pál pápa erre a konferenciára küldte el azt a levelét, amelyet most a következő két szombaton fogunk áttekinteni.

Mindenki számára nemesnek tekinthető cél küzdeni a nők esélyegyenlőségéért. Van is miért küzdeni ezen a téren, hiszen a hátrányos megkülönböztetések különféle megnyilvánulásait itt, Európa közepén, Magyarországon is, nap-mint nap megtapasztalhatjuk.

Azt is tudjuk azóta már, hogy ezen a konferencián vált nemzetközi szinten elfogadottá és kötelezően előírt ideológiává az un. „gender” program. A nők védelmében megfogalmazódtak fontos és hasznos elhatározások, tennivalók és kötelezettségek. De amikor a végrehajtásra került a sor, a „nők egyenjogúsága” helyett egyszerre csak a „nemek egyenlőségéről” kezdtek beszélni, és terjedni kezd „gender mainstreaming” kifejezés.

Nem feladatunk nekünk itt és most kideríteni azt, hogy vajon milyen erők és érdekek húzódnak meg amögött, amikor egy önmagában fontos és tisztességes célkitűzés hátszelében hatalmas lendületet kaphat a nemek közötti különbségek összemosását, és egy hedonista szexualitáson alapuló szemlélet terjedését elősegítő propaganda is.

De mégsem árt, ha kicsit szembenéznünk a tényekkel:

Az iskoláinkban - még a katolikus iskolákban sem - tudjuk elérni, hogy a családi életre történő nevelés tananyag formájában rendelkezésre álljon, oktatható legyen. Ezzel szemben az egyetemeken esélyegyenlőségi menedzserképzés folyik közpénzen, és közpénzet fordítottunk többek között például „a társadalom érzékenyítésére a ... szexuális irányultságon alapuló esélyegyenlőség iránt. „ - olvassuk egy Corvinus egyetemi prof. tanulmányában. (Vajon mit kell ezen érteni?)

Mit mondott ezzel szemben Boldog II. János Pál pápa?

A levél első fejezetében szinte himnikus formában ad hálát a nőknek azokért a társadalomban betöltött szerepeikért, amikért éppen, mint nőket szerethetjük őket: - az édesanyaságukért, - az örökös hűséget fogadó feleség mivoltukért, - azokért az értékes tulajdonságokért, amik egy leánytestvér érényeit fényezik, - a dolgozó nőért, aki a munkája mellett nyitott marad az élet misztériumára, - a szerzetesnőért, aki engedelmességgel nyílik meg az isteni szeretet számára.

Utána a levél hangnemet vált. Szomorúan és tárgyilagosan, a felelősséget is hangoztatva „*pellengérre tűzi*” azokat a hátrányos megkülönböztetéseket, akadályokat, „*amelyek a világ számos részén még mindig gátolják a nők teljes bevonását a társadalmi, politikai és gazdasági életbe.*” Végül a 6. fejezet a legszomorúbb, ahol „*az emberi személy tisztelete nevében*” panaszt emel az „*élvezetvágy és az üzleti szellem által meghatározott, széles körben terjedő kultúra ellen, amely a nemiség következetes kizsákmányolását segíti elő.*”

Veszélyes terület ez, - jól láthatjuk. Egyik oldalon védeni kell az Isten által teremtett ÉLET-et, és eközben a másik oldalon hihetetlen erővel jönnek elő a vadhajtások is.

Vajon, Te melyikből szemezgetsz, melyik oldalon állsz?